

24.6.2010

MEDEDELING AAN DE LEDEN

Betreft: Verzoekschrift 1921/2009, ingediend door Jörg Mittmann (Duitse nationaliteit), over belasting betalen in drie landen

1. Samenvatting van het verzoekschrift

Indiener is Duitser en werkt voor een Zwitsers bedrijf. Voor dit bedrijf heeft hij enige tijd in Oostenrijk werkzaamheden verricht. Omdat hij in Duitsland woont, moet hij daar ook belastingaangifte doen. Voor de tijd van zijn werkzaamheden in Oostenrijk verlangde ook de Oostenrijkse belastingdienst een aangifte. Indiener wist niet welk bilateraal belastingverdrag van toepassing was op zijn situatie. Voor zijn Oostenrijkse periode heeft hij na jaren de in Zwitserland afgedragen belasting teruggekregen, zodat hij zijn Oostenrijkse aanslag kon betalen. Oostenrijk legde hem echter een extra heffing en rente op wegens te late betaling. Indiener acht dit onrechtvaardig omdat hij geen voordeel heeft gehad van de late betaling. Hij had immers voor de bewuste periode in Zwitserland belasting betaald en dit geld werd vastgehouden door de Zwitserse belastingdienst. Zijn bezwaren tegen de extra heffing en rente werden door de Oostenrijkse autoriteiten van de hand gewezen. Indiener wil dat de Oostenrijkse autoriteiten de heffing en rente wegens late betaling intrekken. Voorts is hij van opvatting dat het voor bedrijven steeds gemakkelijker wordt gemaakt om grensoverschrijdend zaken te doen, terwijl de fiscale situatie voor een grensoverschrijdende werknemer steeds complexer wordt. Hij verzoekt om vereenvoudiging en verduidelijking van de regels en onderlinge verrekening van belastingen tussen de belastingdiensten van de verschillende landen.

2. Ontvankelijkheid

Ontvankelijk verklaard op 30 maart 2010. De Commissie is om inlichtingen verzocht (artikel 202, lid 6, van het Reglement).

3. Antwoord van de Commissie, ontvangen op 24 juni 2010

CM\822669NL.doc

PE445.648v01-00

Indiener, een Duitser die in Duitsland woont en een Zwitserse werkgever heeft, werkte in 2000 en 2001 op projectbasis in Oostenrijk. Hij betaalde de verschuldigde belasting in Zwitserland, hoewel hij dat volgens de toepasselijke verdragen ter voorkoming van dubbele belasting in Oostenrijk had moeten doen. De bevoegde belastingdienst in Oostenrijk legde hem niet alleen de belasting op, maar verplichtte hem ook tot betaling van verdragingsstoelagen, moratoire interesten en boetes wegens te late betaling.

Indiener stelt voor dat

- de aanslagen voor verdragingsstoelagen en interesten door de Oostenrijkse belastingdienst worden ingetrokken.

- de belastingdiensten met elkaar afspreken wie welke belasting ontvangt en deze ook onderling verrekenen. Was dat het geval geweest, dan had hij geen interesten en verdragingsstoelagen hoeven te betalen, aangezien de belasting door hem telkens tijdig werd voldaan.

Allereerst moet in zijn algemeenheid worden opgemerkt dat er op het gebied van de directe belastingen binnen de EU verhoudingsgewijs nog weinig harmonisatie heeft plaatsgevonden. Dat geldt ook voor de problematiek van de afschaffing van de dubbele belasting binnen de EU. Tot dusver is namelijk in het kader van het recht van de Europese Unie geen enkele unificatie- of harmonisatiemaatregel tot afschaffing van dubbele belastingen bij natuurlijke personen vastgesteld. Het recht van de Unie regelt evenmin het sluiten van verdragen ter voorkoming van dubbele belasting en de toepassing en uitlegging daarvan in de verschillende lidstaten.

Tevens moet worden opgemerkt dat afschaffing van de dubbele belasting en de daarmee samenhangende problemen weliswaar een voorwaarde is voor het soepel functioneren van de interne markt, maar zolang communautaire unificatie- of harmonisatiemaatregelen ontbreken, zijn uitsluitend de lidstaten bevoegd om, door het sluiten van overeenkomsten of unilateraal, de criteria ter verdeling van hun heffingsbevoegdheid vast te stellen teneinde onder meer dubbele belasting af te schaffen (zie bijvoorbeeld het arrest van het Hof *Gilly*, C-336/96, punten 24 en 30). Dat gebeurt door middel van het sluiten van verdragen ter voorkoming van dubbele belasting; de bevoegde instanties van de afzonderlijke lidstaten passen die vervolgens toe op grensoverschrijdende situaties.

Bij de uitoefening van deze bevoegdheid zijn de lidstaten volgens vaste rechtspraak van het Hof echter gehouden om hun verplichtingen overeenkomstig het VWEU na te komen. Hierbij geldt met name dat lidstaten niet mogen discrimineren op grond van de nationaliteit. Ook is het lidstaten verboden ongerechtvaardigde beperkingen van de fundamentele vrijheden op te leggen. Deze beginselen gelden in het bijzonder in het geval van migrerende werknemers, waartoe ook grensarbeiders behoren. Zwitserland is weliswaar geen lidstaat van de Unie, maar het land is volgens de desbetreffende overeenkomst over het vrije verkeer van personen van 21 juni 1999 verplicht om werknemers die onderdaan zijn van een andere lidstaat (inclusief grensarbeiders) dezelfde belastingvoordelen te bieden als werknemers met de Zwitserse nationaliteit (bijlage I, artikel 9, lid 2, van de overeenkomst).

De nadelen waarover indiener zijn beklag doet, kunnen niet als inbreuk op zijn rechten als migrerend werknemer worden geclassificeerd. Ze berusten veeleer op de omstandigheid dat

de rechtstoestand die voortvloeit uit de verdeling van de heffingsbevoegdheden volgens de bestaande verdragen ter voorkoming van dubbele belasting, door indiener dan wel door zijn adviseurs gedurende langere tijd onjuist is beoordeeld. Deze beoordeling is uitsluitend toe te rekenen aan indiener. Zelfs de verdeling van de heffingsbevoegdheden als zodanig vormt volgens de genoemde beginselen en bij gebrek aan harmonisatie geen inbreuk op de rechten van indiener.

Wat het tweede verzoek van indiener betreft, staat het de lidstaten (en Zwitserland) in beginsel vrij afspraken te maken over mechanismen zoals die in het verzoek worden genoemd. Uit het beginsel van vrij verkeer van personen (in het onderhavige geval van werknemers) kan echter niet worden afgeleid dat lidstaten daartoe verplicht zijn. Zoals gezegd vallen dergelijke regelingen in beginsel onder de bevoegdheid van de betrokken landen.